

Frogner kirke

Menighetsblad for Frogner menighet 22.09.20

Ord fra soknepresten

Margunn Sandal

«Det er ikke farlig å være overtroisk, det er verre å være undertroisk»

Tirsdag 29. september er det Mikkelmesse. Da feirer vi erkeengelen Mikael og alle engler. Denne dagen har vært ute av vår kirkekalender siden 1770. For tjueto år siden kom den inn igjen.

En i menigheten har fortalt meg om en gang hun og familien så en engel. Det ble til stor trøst for dem. Hun sendte meg et utklipp fra Aftenposten, der Simon Flem Devold i spalten 'På skråss' svarer et barn som har sett en engel. Barnet som hadde det vanskelig, ble oppmuntret og trøstet av engelen. Og Flem Devold bekrefter det hun har erfart:

«... det var en ekte og sann englehistorie. Og jeg er helt sikker på at det var en ekte engel du så. ... jeg vet at det er mange engler rundt oss. Jeg har sett to, og det er mange som har fortalt meg om engler de har sett. Både voksne og barn har opplevd noe lignende som det du forteller om. Jeg kan si deg at dette kommer du aldri til å glemme, ...»

En annen gang i samme spalte skriver han til et annet barn som er så inderlig trist:

«Jeg skal fortelle deg noe som jeg kanskje kommer til å angre, når jeg ser det på trykk: Jeg tror så veldig på engler. Jeg tror at det er fullt av dem rundt oss, og jeg tror at vi har lov til å bruke dem. Så nå har jeg bedt en av dem om å fly til deg og hjelpe deg litt med å bli glad. Det er ikke så farlig om du ikke tror på det, eller om du synes jeg er dum og overtroisk. Det er verre å være undertroisk.»

Kanskje er det slik, at også vi i kirken har vært preget av modernitetens krav på etterprøvbarhet og naturvitenskapens avvisning av alt som ikke kan bevises.

Mikkelsmesse er en god anledning til å være nysgjerrige, til åpne seg for det universet som englene representerer i kirken.

Hvem er de, hva bistår de med, spør en kollega av meg, Valborg Orset Stene, i sin tekstgjennomgang for denne dagen. Og hun peker på flere sider ved englenes virke: De er tilstede i gudstjenesten, i salmesangen og musikken som en forsmak på det himmelske englekoret. Ikke rart vi har spillende engler på salmetavlene i Frogner kirke!

De har vært med oss i kirkekunst og poesi, og særlig i barokken. I de bemalte takene som gir en illusjon av at skillet mellom jord og himmel opphører, vrimler det av engler. De holder forbindelsen åpen, der de stiger opp og stiger ned.

Det er englenes virkefelt, dette mellomrommet mellom himmel og jord, mellom det vi kan forstå og det vi ikke kan forklare.

De kan «komme med bud fra det høye om noe nytt, som kan vende vår nød. Komme med en vernende hånd i livets mørke når vi trenger det, ... styrke troen når den kjennes skjør, peke på håpet når det oppleves langt unna.»

Aftenbønn

*Når jeg legger meg til hvile,
tretten engler om meg står.
Tvende ved min høyre smiler,
tvende ved min venstre går,
to på vakt ved hodeputen, to ved foten
dessforuten,
to meg dekker,
to meg vekker,
en meg viser
alle himlens paradiser.*

Henrik Wergeland

Foto: Rut Ugland

Skattejakt på Frognerhjemmet

Trond Arild Lidalen, leder for Frogner menighetsråd

Køen var lang. Foto: Jens Jørgen Lie

Mange av oss som har levd en stund har vært nødt til å rydde og tømme hus og hjem etter besteforeldre, foreldre eller andre slektninger og kjente. Åpne skap og skuffer, gå gjennom loft og kjeller. Eiendeler samlet gjennom et langt liv kommer fram i lyset og minnene strømmer på.

Da Frognerhjemmet ble stengt i desember 2018 etter nesten 60 års drift var 3000 kvadratmeter fylt med innbo og løsøre. Det meste var ting som hadde vært i daglig bruk i hjemmets drift, men det var også mye som hadde samlet seg opp i boder og kjellere gjennom årene. Beboere hadde forlatt denne verden og deres eiendeler var satt på lager i påvente av at arvingene skulle hente dem, men de ble aldri hentet eller kanskje det rett og slett ikke var noen arvinger.

Minner etter utallige besteforeldre, naboer og tanter. Hva skulle vi gjøre med alt dette? Kunne det brukes, kunne det selges? Mye spesialutstyr ble raskt solgt til andre sykehjem, men det var fortsatt mange andre ting igjen. Tanken om et loppemarked begynte å ta form. Utstyrt med en hovednøkkel begynte jeg å gå gjennom rommene, det var kjøkken, vaskeri, lagerrom, kontorer, vaktrom, hybler, treningsrom, tekniske rom, hobbyrom og hage. Da jeg trodde jeg hadde sett alt tok vaktmester Kessete meg med på nye runder og viste meg nye dører som jeg ikke hadde oppdaget. Det var nye rom og rom innenfor rom og enda flere rom i det store labyrintiske bygget. Her var det en uendelighet av gjenstander og mange skatter å finne. Det var mengder av sengetøy, håndklær, duker, dekketøy og glass. Det var institusjonsmøbler og private møbler.

Fra dagligstuen. Foto: Trond Arild Lidalen

Det var mer en 300 bilder; malerier, grafikk og akvareller. Det var mengder av bøker. Kuriositeter som gamle telefoner, filmfremvisere, blykkbokser og nips. Klær helt fra 50-tallet, pels, hansker, hatter og koffert i alle størrelser gamle som nye. Det var materiell fra dagsenteret, stoff, garn, utstyr til porselensmaling. Det var pianoer og svære barokkskap. Det var lamper og kaffetraktere. I hagen var det krukker med blomster, store flotte blomsterkasser som Kessete hadde snekret, rosebusker og til og med en traktor. Først måtte vi vurdere om noe av dette hadde virkelig stor verdi. Etter å ha konsultert forskjellige fagfolk var det ingen enkeltgjenstander som kunne sies å være veldig verdifulle. Deretter vurderte vi hva vi ønsket å ta vare på som minner fra Frognerhjemmet stolte historie, men det var fortsatt mye, veldig mye, igjen.

De store blomsterkassene ble kjørt med den gamle traktoren til Bygdøy allé, fikk montert en benk mellom seg. Den står der nå til glede for dem som trenger en liten pust i hverdagen. Fire mann måtte til for å bære et kjempemaleri opp til menighetshuset og få hengt det opp på en solid krok der.

Hadde vi kapasitet og hadde vi kompetanse til å arrangere et loppemarked. Siste gang Frogner menighet arrangerte loppemarked var på begynnelsen av 80-tallet.

Løsningen ble å samarbeide med Frogner menighets barnehage. Her var både styrer Bente og mange foreldre entusiastiske og her var det folk med erfaring fra å arrangere loppemarked og dermed var planleggingen i full gang. Loppemarkedet skulle være i april, men da koronaen kom skjønnte vi raskt at det ikke lot seg gjøre. Ny tentativ dato ble satt i september. Etter grundig vurdering kom vi til at vi kunne få det til på en forsvarlig måte, men ville loppemarkedet komme? Det ville de og køen for å komme inn ble lengre og lengre. Noen ga opp, men de fleste ventet tålmodig handelen gikk lystig. Ikke bare var loppene populære, men også vafler, stekt i Frognerhjemmets gamle vaffeljern og store som tinnallerkener gikk unna. Det var kjempemorsomt å stå der og selge, møte og snakke med folk man har sett på gaten og folk man aldri hadde sett før, men det ble også et veldig flott samarbeidsprosjekt på tvers av generasjonene mellom menighetens aktive kirkegjengere og foreldrene fra barnehagen og vi ble alle kjent med nye mennesker i nærmiljøet denne helgen. Salget gikk over all forventning, mange ting som ellers ville ha blitt kastet fikk nye eiere og lever videre til glede for både folk og miljøet.

*Kaker og vafler var populært.
Foto: Jens Jørgen Lie*

I skrivende stund har loppemarkedet innbrakt rundt 125.000 kroner, men fortsatt kommer det folk på døren og spør om vi har mer å selge og sannelig finner de noe de har bruk for.

For mange av oss er det likevel trist å se Frognerhjemmet slik, det som var hele menighetens hjem og stolthet, tømt for både innhold og mennesker.

Vi går inn i en ny tid, vi tenker annerledes om eldreomsorg og institusjonsplasser enn vi gjorde på 50-tallet da Frognerhjemmet ble til. Som menighet må vi også se fremover og tenke hva vi nå kan bidra med for oppfylle vårt kall som kirke, lokalmenighet og omsorgsfelleskap.

Takk til alle dem som bidro til å arrangere tidenes loppemarked på Frogner og takk til alle dem som kom og kjøpte og som tar med seg minnene fra Frognerhjemmet videre.

KIRKEFOLK

ET MØTE MED MENNESKER I
MENIGHETEN

Intervju og foto: Sokneprest Margunn Sandal

KARLA STEEN

*Døpt i november 1920
i Vejlø kirke, Danmark*

KARLA STEEN

**Det viktigste er at folk i
menigheten blir tatt hånd
om
og at alle føler seg
hjemme**

Jeg er snart 100 år og har 'overlevd' fem sokneprester i Frogner menighet. Det har betydd mye å være med i menigheten. Det har vært hyggelig. Den kristne troen har vært viktig for meg fra jeg var liten.

Mye har forandret seg i den tiden jeg har bodd i Frogner. Før var det mange flere foreninger.

Her i Oslo arbeidet jeg på Statens institutt for forbruksforskning. Der var jeg i 22 år, helt til jeg gikk av med pensjon. Fritiden har jeg brukt mye på frivillig arbeid. Jeg var kasserer både i Menighetspleien, Biene,

Sjømannsmisjonen og Den danske kirkens kirkekomité.

Mannen min, Birger, var leder for **Kirkeringen**, og jeg serverte når vi hadde møter. I Kirkeringen samlet vi blant annet inn penger til den røde messehagelen. Den var dyr. På møtene, som ble holdt i Krusesgate eller i kjellerstuen i kirken, var det underholdning, andakt og kollekt.

Menighetspleien hadde også sine møter i Krusesgate og senere i Kirkestuen. Vi serverte og gjorde det hyggelig for dem som kom.

Biene, som var oppkalt etter Bibbi Jørgensen, skaffet penger til mange ting i kirken, som for eksempel skinnen på alterringen, putene i benkene, lysgloben, konfirmantkapper og lysekronene i kapellet. Vi samlet også inn penger til Schafteløkken og Kirkestuen. Inntektene fikk vi gjennom basaren som vi hadde hver november. Vi solgte lodd på postkontoret. Resten av året møttes vi én til to ganger i måneden i kjellerstuen og senere i kirkestuen, for å sy og strikke og brodere, eller lage andre ting.

Menigheten arrangerte turer med menighetens egne minibuss etter gudstjenestene på torsdag. Kapellanen, Sylvi Baardseth var bussjåfør, eller det kunne være diakonen Kjell Fergstad som kjørte. Vi dro mange steder, blant annet til menighetens leirsted i Sandbukta, til Drøbak og Østfold. Etter at vi fikk kirkestuen i 1995, holdt vi åpent her tirsdager,

torsdager og lørdager fra 10-15 for kaffe og vafler. Gjester som kom for tidlig til bryllupsviser, kom gjerne innom for en kaffe i ventetiden. Det var et lavterskeltilbud.

Det som skal til for at alle i menigheten skal føle seg hjemme, handler om hele atmosfæren, om å ha et sted der kan man kan treffe noen andre og ha sosialt samvær.

Man savner jo noe av det som man har vært med i. Nå følger jeg aktivt med på menighetens hjemmeside, jeg er på Facebook og holder meg oppdatert om det som skjer.

***Karla Steen** fyller 100 år den 11. oktober. Hun ble født i Vejøl på Syd-Sjælland, og vokste opp på en liten gård i utkanten av byen Næstved. Etter konfirmasjonen tjente hun i flere husposter. Hun tok eksamen i husstellære i 1952. I en av huspostene ble hun værende i 27 år. Hun bodde der også etter at hun begynte å jobbe i Novo medisinske laboratorium. I 1963 traff Karla sin mann Birger Steen, og flyttet til Oslo. Hun har bodd i Frogner menighet i 57 år.*

FROGNER MENIGHETS HØSTPROGRAM resten av september

Fredag 25. september kl. 09.00
FOREDRAG i Frogner kirkestue
Per Kristian Aschim: «Landstad
Kirkesalmebok 150 år». Høstens fagdag i
Ordo Crucis. Åpen for alle. Arr. Ordo
Crucis

Lørdag 26. september kl. 17.00 i Frogner kirke **«EN SOM – EN KONSERTFORESTILLING OM ENSOMHET»**

Dikt og musikk rundt temaet ensomhet i Frogner kirke. Julie Yuqing Ye, klaver
Maren Sennels Jenssen, skuespiller
Entre kr 100. Arr. Kulturutvalget i
Frogner menighet

Søndag 27. september kl. 11.00 **HØYMESSE** med dåp og nattverd Margunn Sandal Håvard Ringsevjen, orgel

Menighetsblad på e-post. Vi prøver fortsatt å lage et menighetsblad/nyhetsskriv som kan sendes ut på e-post. Vi trenger din hjelp for å nå så mange som mulig. Be alle som kunne tenke seg å få vårt menighetsblad om å sende e-post til:

post.frogner@oslo.kirken.no.

Og be dem skrive i emnefeltet:
Send menighetsblad! Da har vi den fullmakt vi må ha for å sende dem e-post med informasjon om det som skjer i disse koronatider.

Om du *ikke* ønsker å få tilsendt dette menighetsbladet skriv e-post til

post.frogner@oslo.kirken.no.

Og be dem skrive i emnefeltet:
Ikke send menighetsblad

Følg oss på nett!

www.frognerkirke.no

og

www.facebook.com/frognerkirke

Vi ønsker alle en velsignet høst!